



Janus Rein, uttanflokkatingmaður, hefur sum tann fyrsti lögtingslimur valt at lesa loyniliga sáttmálan millum Innlendismálaráðið og Copenhagen Infrastructure Partners

- Eg kann ikki atkvøða í blindum

Uttanflokkatingmaðurin Janus Rein hefur nú valt at lesa loyniliga sáttmálan millum Innlendismálaráðið og Copenhagen Infrastructure Partners, hóast hann harvið bindur seg sjálfvan av tagnarskyldu um alt, sum stendur í sáttmálanum

Jón Brian Hvidtfeldt

Hann hefur fingið sær eina vitan, sum hann ikki kann diskutera við nakran. Nevniliga innihaldið í loyniliga sáttmálanum millum Innlendismálaráðið og Copenhagen Infrastructure Partners. Løgtingsmaðurin Janus Rein hefur sum tann skrivað undir uppá, at hann einki skal fortelja úr sáttmálanum. Við undirskriftini bindur hann seg eisini til, at brot á tagnarskylduna førir til endurgjaldskrav, ið skal viðgerast av dómstólunum.

Janus Rein er higartil einasti lögtingsmaður, sum hefur valt at skriva undir tagnarskyldu aftur fyri at sleppa at lesa sáttmálan.

Sceansan, ið fór fram á advokatkontórinum hjá Inga Højgaard, var rættuliga sermerkt. Fartelefonin skuldi avleverast, ikki var loyvi at hava penn og pappír við sær, og hartil var ein hjásitari til staðar alla tíðina fyri at hava eyguni við lögtingsmanninum.

Talan er um rúgvusmikið tilfar. Sum skilst einar 400 síður av teksti, tá øll fylgiskjølini eru tald við.

Kritikkurin

Lógaruppskotið hjá Kára P. Højgaard hefur verið fyri hvøssum atfinningum í almenna rúminum. Ikki minst eftir at fjølmiðlar fingi innlit í eina frágreiðing frá teimum trimum fakdeildunum í Innlendismálaráðnum, ið er rættuliga kritisk móti lógaruppskotinum. Frágreiðingin er skrivað 4. juli, eina viku eftir at sáttmálin millum Innlendismálaráðið og Copenhagen Infrastructure Partners upprunaliga skuldi undirskrivað. Frágreiðingin er skrivað av fakfólki, sum bara hava sæð lógaruppskotið hjá landsstýrismanninum, men ikki sjálfvan sáttmálan.

Tá frágreiðingin bleiv almenn, segði aðalstjórin í IMR, at sáttmálin tekur hædd fyri tí mesta av kritikkinum.

Men hóast Janus Rein hefur sæð sáttmálan, so kann hann hvørki vátta ella avsanna, um sáttmálin nú eisini tekur hædd fyri kritikkium hjá fakdeildunum.

- Nei, tað fái eg ikki svarað uppá. Har eri eg bundin av tagnarskyldu, sigur Janus Rein.

Roknast kann við, at viðmerkingarnar frá ser-

frøðini í Innlendismálaráðnum koma at merkja orðaskiftið í lögtinginum, tá lógaruppskotið hjá landsstýrismanninum kemur aftur úr Rættarnevndini og til 2. viðgerð. Og tað gevur uttanflokkatingmanninum ein trupulleika. Tí Janus Rein hefur sum longu nevnt bundið seg til ikki at brúka ta vitan, sum hann hefur lisið seg til á skrivstovuni hjá Inga Højgaard.

Løgtingsmaðurin er somikið avmarkaður, at hann ikki fær svarað, tá vit spyrja hann, um tað er nakað í sáttmálanum, sum hann stúrsar yvir. Um har er nakað í sáttmálanum, sum hann ikki kanst taka undir við. Ella um har er nakað í sáttmálanum, sum hann kennir teg noyddan at kunna lögtingið um.

- Svárið er tað sama til allar spurningarnar. Eg fái ikki gjørt viðmerkingar til teir, sigur Janus Rein.

Janus Rein ásannar, at avgerðin um at binda seg sjálfvan til tagnarskyldu kann avmarka hansara leiklut, tá lógaruppskotið hjá Kára P. Højgaard kemur til 2. viðgerð í lögtinginum.

- Tað vildi kanska verið

sigandi fyri støðuna, um eg fór upp á tingsins røðarapall og brúkti mína talitið í stillheit, sigur Janus Rein.

Grundarlagið

Hóast avmarkingarnar valdi uttanflokkatingamaðurin kortini at lesa sáttmálan. Janus Rein hefur í fleiri umfórnum hartað landsstýrismannin í innlendismálum fyri at gera ein sáttmála, sum er loyniligur fyri almenn- inginum. Og støðan bleiv ikki betri, tá lögtingið fór undir at viðgera eitt lógaruppskot, sum er smíðað beinleiðis upp ímóti hesum loyniliga sáttmála.

- Lögtingið skal viðgera eitt lógaruppskot, sum er skrivað beinleiðis upp ímóti einum loyniligum sáttmála. Sum lögtingsmaður kann eg ikki lóggeva í blindum, og tí valdi eg at biðja um at lesa sáttmálan, sigur Janus Rein.

Hann vil við øðrum orðum hava eitt fullfíggað grundarlag at taka støðu út frá, og hefur tí valt at gjalda prís.

- Eg eri greiður yvir, at tagnarskyldan gevur mær ein trupulleika í framhaldandi viðgerðini av málinum. Tí mín argumentatión vil



Ingi Højgaard, stjóri í P/F Eysturoyartunnin, skal tryggja, at sáttmálin millum IMR og CIP verður verandi loyniligur. Løgtingslimir skulu møta á skrivstovuni hjá advokatinum, skriva undir trúnaðarskjal og harumframt avlevera telefon, penn og pappír, áðrenn teir sleppa at lesa saman við hjásitara

sjálvandi altíð byggja á ta vitan, ið eg havi um málið. Og eg eri ikki ein telda, sum kann programerast til at sortera í vitanini. Men eg verði noyddur at sortera í vitanini, soleiðis at eg haldi meg til ta tagnarskyldu, ið eg havi bundið meg til í trúnaðarskjalinum.

Janus Rein er sum skilst einasti lögtingslimur, sum higartil hefur valt at lesa sáttmálan. Uttanflokkatingmaðurin sigur seg vóna, at aðrir lögtingslimir gera tað sama.

- Eg veit væl, at fyri nøkur tingfólk er tað eitt prinsippmál, at tey vilja ikki lesa tilfarið við teim-

um bindingum, sum tagnarskyldan hefur við sær. Men fyri meg og fyri fólkaraðið annars hevði tað verið gott, um vit vóru fleiri lögtingslimir, ið kundu diskuterað innihaldið í sáttmálanum.

Enn er ógreitt, um ella nær lógaruppskotið hjá Kára P. Højgaard kemur inn aftur í lögtingssalin. Uppskotið liggur í Rættarnevndini, sum tó ikki hefur ásett nýggjan fund enn. Forkvinnan í nevndini, Elsebeth M. Gunnleygsdóttir, sigur seg biðja við viðgerðini, til hon fær boð um annað frá lögmanni, sum í sínum lagi roynir at finna stevið millum samgongulimirnar.